

Sygn. akt IV U 629/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2017 r. w S.

odwołania M. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 czerwca 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. B. (1) prawo do emerytury od dnia 29 maja 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. B. (1) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 629/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 22.06.2016 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. B. (1) prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Ubezpieczony nie przedstawił żadnego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył M. B. (1) wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach. Ubezpieczony pracował bowiem w Odlewni (...) w S. w okresie od 26.07.1976 r. do 30.09.1977 r. jako przepalacz złomu oraz od 26.01.1990 r. do 17.12.1991 r. jako dekarz jak również w (...) w S. od 14.12.1977 r. do 25.01.1990 r. jako traktorzysta.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony M. B. (1), urodzony w dniu (...) złożył w dniu 17.05.2016 r. wniosek o emeryturę, w którym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (k. 1-4 akt ZUS). Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy M. B. (1) w wymiarze 25 lat. Zdaniem ZUS, ubezpieczony nie przepracował żadnego okresu w warunkach szczególnych. W związku z tym, w dniu 22.06.2016 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja k. 63 akt ZUS).

M. B. (1) w okresach od 26.07.1976 r. do 30.09.1977 r. oraz od 26.01.1990 r. do 17.12.1991 r. zatrudniony był w pełnym wymiarze w Odlewni (...) w S..

W pierwszym z przywołanych okresów ubezpieczony pracował na stanowisku przepalacza złomu na Wydziale S.. Praca ta polegała na upalaniu złomu przy pomocy palnika acetylenowego po to, żeby surowiec ten zmieścił się w piecach oraz na transporcie złomu do pieców. Czynności te wiązały się z bezpośrednią obsługą pieców o wysokiej, bo wynoszącej nawet ponad tysiąc stopni, temperaturze. Przy pracy tej, tj. transporcie złomu, ubezpieczony używał również suwnic.

W drugim z przedstawionych okresów, M. B. (1) świadczył pracę dekarza w Oddziale Wykonawstwa Remontów i Modernizacji. Praca ta polegała na dokonywaniu remontów dachów oraz naprawianiu i murowaniu pieców. Podczas wykonywania prac remontowych produkcja w tym przedsiębiorstwie była kontynuowana.

Ubezpieczony w okresie od 14.12.1977r. do 25.01.1990 r. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. z siedzibą w Ż.. W tym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze pracował na stanowisku kierowcy ciągnika rolniczego. Do zadań M. B. (1) należało wykonywanie prac polowych. W okresie zimowym ubezpieczony zajmował się odśnieżaniem oraz wykonywaniem prac transportowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 44v-45), zeznania świadków F. J. (k. 23v), A. B. (k. 23v-24), M. B. (2) (k. 24), Z. C. (k. 24), T. K. (k.24v), J. J. (k. 44v), akt osobowych, w tym m. in. umów o pracę z dnia 26.07.1976 r., 26.01.1990 r., oraz z 14.12.1977 r., ogólnych świadectw pracy z 30.09.1977 r., z 17.12.1991 r. oraz z 31.01.1990 r. jak również akt ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 748), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Jak wynika z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

-osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

-ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego, M. B. (1) spełnił powyższe warunki. Udowodnił 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Na okresy te składa się zatrudnienie w Odlewni (...) w S. na stanowisku przepalacza złomu (1 rok, 2 miesiące i 5 dni) oraz dekarza (1 rok, 10 miesięcy i 22 dni) jak również 12 lat, 1 miesiąc i 11 dni pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. z siedzibą w Ż..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, iż M. B. (1) w okresie od 26.07.1976 r. do 30.09.1977 r. stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę przepalacza złomu w Wydziale S.. Zatrudnienie to polegało na upalaniu złomu przy użyciu palnika acetylenowego oraz podawaniu złomu do pieca. Taki obraz pracy ubezpieczonego wyłania się z jego zeznań oraz zeznań świadków Z. C. (k. 24) oraz T. K. (k. 24v). Pracę tę należy zakwalifikować jako wymienioną w wykazie A stanowiącym załącznik do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w dziale III poz. 8 –rozładunek i przygotowywanie wsadu oraz poz. 10- obsługa pieców stalowniczych. Głównym celem czynności podejmowanych przez M. B. (1) było bowiem przygotowywanie i bezpośredni transport złomu do pieców. W późniejszym etapie produkcji w tym zakładzie zajmowano się bowiem pracami formierskimi oraz oczyszczaniem i wykańczaniem odlewów. A zatem, praca ubezpieczonego stanowi niewątpliwie zatrudnienie w warunkach szczególnych.

M. B. (1) w okresie od 26.01.1990 r. do 17.12.1991 r. zatrudniony był jako dekarz, a jego praca polegała na dokonywaniu remontów dachów oraz naprawianiu i murowaniu pieców. Powyższa relacja wynika z zeznań ubezpieczonego oraz świadków A. B. (k. 24) oraz M. B. (2) (k. 24). Potwierdzenie ram czasowych tejże pracy oraz jednostki, w której ubezpieczony był zatrudniony, wyłania się z dokumentacji zgromadzonej w aktach osobowych. Wprawdzie nazwa stanowiska, na którym ubezpieczony był zatrudniony, tj. dekarz, może nasuwać wątpliwości odnośnie kwalifikacji pracy ubezpieczonego jako pracy w szczególnych warunkach, niemniej faktycznie wykonywane przez niego na tym stanowisku czynności polegające na przeprowadzaniu remontów pokryć dachowych pomieszczeń, w których odbywała się produkcja jak również naprawa pieców produkcyjnych, nie pozostawiają wątpliwości, że pracę tę należy zaliczyć do pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV pozycja 25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie). Podkreślić należy, iż ubezpieczony był wówczas zatrudniony na Oddziale Wykonawstwa Remontów i Modernizacji, a zatem do podstawowych zadań jednostki, w której pracował, należało zapewnienie ciągłości produkcji w całym przedsiębiorstwie. Przyjąć należy, iż dokonywanie remontów dachów czy pieców, którymi zajmował się ubezpieczony, odbywało się na oddziałach będących w ruchu, na których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Sądowi z urzędu bowiem wiadomo, iż Odlewnia (...) w S. zaliczała się do kategorii przedsiębiorstw prowadzących produkcję w przemyśle ciężkim. Wykonywano tam bowiem m. in. prace przy odlewie staliwa, tj. wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów jak również prace formierskie i prace rdzeniarskie, wymienione odpowiednio w wykazie A dział III poz. 23 i 21 załącznika do w/w rozporządzenia. Dlatego też zachodzą podstawy do ustalenia, że praca ubezpieczonego na stanowisku dekarza na Oddziale Wykonawstwa Remontów i Modernizacji odpowiadała pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV poz. 25 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. Ponadto, wykonywane przez ubezpieczonego prace budowlano-naprawcze odpowiadają również pracom murarskim przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, które wskazane zostały w przywołanym wyżej wykazie A, dziale XIV pod poz. 10. Nie ma zatem przeszkód do uznania, iż również w tym okresie M. B. (1) pracował w warunkach szczególnych. Podkreślić przy tym należy, że decydującym dla kwalifikacji pracy w warunkach szczególnych czynnikiem nie jest nazwa stanowiska pracy, lecz rodzaj wykonywanych czynności.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 14.12.1977r. do 25.01.1990 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w charakterze kierowcy ciągnika. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie F. J. (k. 23v) oraz J. J. (k. 44v). Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę

kierowcy ciągnika. W okresie zimowym ubezpieczony świadczył usługi transportowe oraz zajmował się odśnieżaniem, zaś w pozostałych okresach wykonywał prace polowe. Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zebranych w aktach osobowych z (...) w S. z siedzibą w Ż. dokumentach, w szczególności, umowie o pracę, ogólnym świadectwie pracy oraz angażach płacowych. Z dokumentów tych wynika, że ubezpieczony w spornym okresie był zatrudniony w ramach umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku traktorzysty. Praca ta wymieniona została w załączniku A dział VIII poz. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i dlatego nie budzi wątpliwości Sądu, iż okres ten należy zaliczyć ubezpieczonemu jako okres pracy w warunkach szczególnych.

W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu wynoszą ponad 15 lat. Wiek emerytalny (60 lat) ubezpieczony osiągnął w dniu 29.05.2016 r. i od tej daty nabył on prawo do emerytury.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ par. 2 kpc, orzekł jak w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd Okręgowy oparł na wynikającej z art. 98 par. 1 kpc zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Stąd też, na podstawie art. 98 par. 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc oraz par. 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II wyroku.